

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XIII. Ad infantes Herodis imperio cæsos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

mor meus. Sed nec tristes sunt inferorum flammæ, aut tormentis suis graues, si in illis æstuet amot tuus qui solus omnes flammæ, tormenta omnia vertere potest in delicias, & optata menti & corpori gaudia. Patere ergo me socium tibi in hac fuga, patere indiuiduo iungi comitatu vt æternum claudam latera tua, tuæ æternum mea. æternum infideas huic cordi, æternum inhæream tibi. Partu mea, hæreditas mea, possessio mea æternum, & ego tua: imò tu tota possessio mea tota, & ego tua.

CAP. XIII.

*Ad infantes Herodis imperio
cesos.*

Quo non prouis effera barbarie non satis sæuisse in filios femoris tui germen, germinis tui florem floris tui fructum? quid in alieno sanguine luderes in adulto, &

meditari poterat nocitura. Nūc cū in
 innocente furis inausa retrò secu-
 lorum barbarie, quis matre te natū
 credat? mitiores tigrides, struthio-
 num matres, crocodili patres. Quo-
 ties fame prouocante humilem leo
 transiit? mitescit nimirum feritas, &
 humilem dedignata prædam est, cū
 solas pro ferro lachrymas, supplices-
 que tenderet manus inermis dexte-
 ra. Quid? quòd nō semel innocuam
 sibi passus à matribus eripi prædam,
 nec indignatus sæuit, stupuit po-
 tius, & famem postposuit amori? Ve-
 rùm quòd hæc clementiæ exempla?
 vincere placuit quidquid ubiq; bar-
 barum effere ūq; erat, vsq; eò puduit
 à bella feritate vinci. Erubesceret
 nimirū in homine benignitas si vin-
 ceretur à bestia. Ergo ne vinceretur,
 & tamquam in clementiæ triumphū
 duceretur, superare placuit. Nouum
 proinde sæuitiæ genus excogitan-
 dum fuit. Fœcunda crudelitas, vete-
 ra

ra fastidians, saturanda nouis. Si tamen saturanda crudelitas. Lentas in morte mortes quærit: quasi non satis sit semel periisse, æternare vellet mortes, abeuntibusq; tormentis tormenta innasci noua, pereuntibusq; flammis tamquam Phœnicibus, flamas enasci nouas, nouas à matrum funere soboles æterna quadam semper vrentium flammaram generatione.

Tacerem, si in noxio iugulo crudelitas sæuaret: in innocente sæuire quis ferat? & ne quid tamen desit crudelitati, experiri lubuit in innocuo sanguine quid posset feritas. Iam si caderet victima ferro idonea, non deessent fors exempla. Nimis in hac barbara arena vile alios imitari. Exemplum posteritati placuit statuere quod nulla vinceret ætas, omnis stupesceret ætas. Fiunt infantes victima Herodiano ferro, bis crudelis, in matribus & filiis, Quid peccauerant

matres

matres? si genuisse, peccasse est; omnes tenentur reæ. Si tulisse, lactasse, crimen est, quid vlllo seculo vixerunt matres? si scelus est esse matrem, quid nubit virgo? nam infantes quid peccarunt? si peccarunt vbera, petantur vbera: peccauit vterus? sæuiat in vterum ferrum. Quid in innocuo sanguine sæuit furor, & in infantili iugulo barbaro luditur ferro? quousque furor? pendentis ab vbere nati ferro transadigunt ora, vt vbera bibant sanguinem, quæ pauerant lacte, facta iam vbera infelix filiorum soboles, dum natorum pascuntur sanguine miserando haustu, & ô nimum matribus inuiso. alter in vbere, ceruice transfixa, dum bibit vitam, euomuit vitam, mortemque in vita reperit. Fecit, quod potuit pietas, conata vitam vberibus reddere, à quibus hauserat vitam, animam vix iam natam diffudit in vbera. Sors dura. Quæ vitam dabant

H vbera,

vbera, facta sepulchra natis. Nec defuit quæ eodem cum sobole caderet ferro mater, quasi vno vulnere duæ animæ. Pietas ubi eras? dum in mutua vulnera mutuas iaculantur animas, tamquam matris iam natus, nati victura mater anima audi cælum, & da hoc pietati, si fas sperare est, alter vt alterius spiret, viuat anima; fiatque iam nato mater natus, natus matri mater. Ille dilectæ sinum matris dum purpurat sanguine, cadit eodem telo mater; vt crederes referari vterum monumentum sobolis vix effuderat prolem seculo maturationem, & iterum proles vtero non victura, condenda tamen & tamquam infelici sarcophago claudenda. Alter dum caræ genitricis ludit inter basia, infelici pallentes amore genas purpura purpurat. Miserum illud dum crudelitatis facta victima infelix iaceret mater, & ignara ferri mortisque adreperet soboles vbera peritura

tura,
steter
mort
bera v
ficus n
deret
buera
riam
balne
nea,
ruis fe
flecte
aliqua
D
barie
randu
pauc
poter
quoru
infeli
si vna
sangu
lo fer
omni

tura, vt pro lacte biberet mortem: steterant nimirum lactei torrentes morte exsiccati; & sugebat infans vbera viduata rore suo, donec carnificis manu sanguinem pro lacte funderet. Ille ceruice præcisa toto incuberat corpore natus matri, vt lauariam posset sanguine, & natate hoc balneo mater infauista matribus balnea, tam barbaro fonte nata. quò ruis feritas parcere nescia. Non auro flectenda, lachrymis; prece. ô parce aliquando ferro.

Dirum edictum in vltima barbarie natum, tot millibus vix saturandum. Si natate sanguine volebas, paucorum explere rabiem mortes poterant. Nee deerant nocentes, quorum sanguine balnea natarent infelici natatori suo administra. Aut si vnus nocens natate innocentem sanguine debebat, daucorū se hugulo feritas contineret. Sed nimirum omnium demetendæ ceruices, tam-

H 2 quam

quam falce vna cervix vna, vt omnium sanguine barbaries prolueretur. Et in hac tamen barbarie felices sobolis felices matres. Prima hec hostia cadit Regi tuo, Deo tuo. Fortunata o nimium hostia celo reponenda. Meliores violæ, lilia, rosæ, dum primo caditis ferro, æternis inferendæ hortis, omnibus aquilonibus sævum ventibus, imbibus, grandine, niuibus, glacie superiores. Victrices aquilæ quantos triumphos celo intulistis? victricia signa quæ iam nobiles victorias cælo deportastis? quam illustri gloria cælos decorastis? quis mihi concedat victimam pro vobis cadere? hic iugulum, ibi ceruices, alibi latera, pectus, ora Herodiano præbere ferro! quid refert qua parte egrediatur anima cælo collocanda? fune an febribus stranguler, ferro an calculo excutiatur anima, telo an colicæ doloribus migrare cogar, quantum interest? nisi quod ferro

ferè

ferè mitior pateat exitus, sanè cita-
tior.

O si vobiscum liceat non lenta
tabe, aut in molli occumbere lecto,
sed in securi & gladio, vti signa infe-
rata cælo sanguine purpurata! ô li-
ceat vicarium hoc pro vobis præbe-
re corpus toties lacerandum, quo-
ties in sanguine vestro se iicit ferrum!
liceat numerare vulnera cælo coro-
nanda; præferre cicatrices cælo lau-
randas; ostentare livores cælo re-
munerandos! beatum me, sed solo
nunc voto beatum: beatiores vos,
sed profuso pro Christo vestro san-
guine beatos. Quanti fortè è vobis
ardeat æternùm, ni persequitur or-
sæui stet gladius. Hunc qui aufert,
coronas aufert diuite cælo sponsio-
ne repositas, pœnas adfert infelici
flamma æternanda: . Et quanti fors
è vobis clam: sient cum Synagoga,
Sanguis eius super nos & super filios no- *Marc.*
stros nunc quòd viuitis, quòd splen- *27.*

H. 3. detis

detis cælo stellæ magnæ, non potest
Deum gladio debetis?

Non laudo gladium. Voueo tamen vobis & mihi: non probo barbaram crudelitatem. Et sine hac tamen iaceretis in gloriâ, ignobilis terræ ignobilis portio, fortè & penaturis ignibus materies æterna. Ad licet sæuitiam detester, gratulor tamen victoribus. Manebit tyrannus in a merces, non sit in ignibus æternis. Manent vos vestra præmia cælo æterna. Momento tyrannus sæuit, æternum cruciatur; momento vos tulistis, æternum præmiâmini. Et quid consequutus est tyrannus? perdere voluit: saluauit; perdidisset, si saluasset: occidere voluit; vita donauit: occidisset, si vita donasset. Mira conditio. Perdere vt saluet, saluare vt perdat.

Nec vos tamen voluit persequi gladius. Vnum petebat, frustratus est in omnibus. Vnum illum si daret matres, reliquos nec petebat, nec

coro-

coronabat. Quàm falsa est astutia se-
 culi in prudentia sua! fatua sapientia
 quæ cælo minatur, stolidi prudentia,
 quæ gladium homicidiiis ebrium
 stulto conatû intentat Deo. Quò
 non ruit improba vesania? quò non
 infana regnandi libido? Deo infe-
 ramus bellum, si liceat; signa infe-
 ramus cælo, si cõcessum homini. vsq;
 adeò regnare magnû est, vt nec Deo
 parcat improba regnorum sitis. Vbi-
 cunq; diadema lucet, tubæ insonant
 tympana que. Fas, nefas, ius iniuria,
 homo an Deus, iuxtà habentur. Tã-
 tum regnare liceat, reliqua famula
 erunt regno: ancillabitur & cælum,
 & famulabundum videbit Sol Deû,
 si facta barbara barbaris responde-
 ant votis. Ô fatui! & vindex stabit
 Dõmini dextera Babylonis nota
 tyrannis? quid imprecor Domini
 manum, qui vouere debui ferrum?
 audi vota mea qui potes Amor
 meus. Non potui Herode cade-

re. Cadam non inferiore ferro, sed
 cadam tibi. Tibi fluat hic sanguis
 non mitiore securi, & tibi tantum.
 Ut purpurentur primæ infantia pã-
 nitui amantis huius purpura. Na-
 tent hoc præsepia sanguine, ut amã-
 tis innates balneo amore grauido.

Concede hoc amor meus. Ut non
 mitiore cadam Herodiano ferro, ut-
 que sanguinem hunc libem tibi vo-
 ueam, facrem tibi. Æternum tibi.
 Circumstagnet Bethlehem sanguis,
 ut amasse credant quæ sanguinem
 viderint. Nihil hic opus aqua, sua-
 uius libatur sanguine. Quid mihi
 laudas aquarum fontes? nobiliores
 sanguinis sunt. Aut si tanta te aqua-
 rum capiat sitis, nec vno satiatur a-
 mor fonte, voueo duos, aqueum o-
 culorum vnum, sanguineum iuguli
 alterum; vtrumque amore natum.
 Carrite mei fontes, diuite vbiq; flu-
 xu. Quid desperatis fluxum? amoris
 estis fontes. Non ficcantur amoris
 venæ,

venæ,
 amoris
 re. M
 amoris
 pura.
 coloru
 sempe
 guli p
 tes. F
 Quam
 magis
 ris fig
 cit qu
 cere. L
 rant o
 ta, pro
 duce
 paller
 quot
 quot
 nato
 etiam
 rent
 spon

vena, æternant fluxu. Non arefcunt
 amotis vbera, æterno perennant ro-
 re. Mifce hos fontes amor meus, vt
 amoris pallorem amoris tingas pur-
 pura. Sin folitaria placent: habes o-
 culorum gaudiales fontes fœcunda
 femper progonie falientes; habes iu-
 guli putpureos totis oftis proruen-
 tes. Fruere amor meus. Ne parce.
 Quantoque plus amas, tantò fruere
 magis, tantòque minùs parce. Am-
 oris figna funt non peperiffie. Peper-
 cit qui non amat. Nefcit amor par-
 cere. Nefciunt odia largiri, & igno-
 rant odia pocula amore & amori na-
 ta, propinata: tu fcis amor meus, quo
 duce fontes hi falit, fiue oculorum
 pallentes, fiue iuguli purpurei. Et
 quot hodie fontes fluxerunt tibi?
 quot matrum aquei, tot purpurei
 natorum. Amasti vtrosque, magis
 etiam natorum, quos nullæ ficca-
 rent bibulæ genæ auaræ nimium
 fpongiæ, nimium arentes. Et dele-

H 5 Otaris

Et aris non tenui stillicidio, dum raro penduloque gutta conatu lento fluxu protrudit alteram. Totis siphonibus qui fluxit fons tuus est; totis ostiis quæ prouunt flumina tua sunt; toto quæ profiliunt corpore maria, tua sunt. Fit hoc magis in sanguinum quàm oculorum fluxu, dū totis venis, toto iugulo, ceruice, pectore, amoris saliant fontes, profluunt torrentes, flumina, maria, amoris meo magno sacrandā.

Largire hoc mihi qui potes amor. Nimis leuis amoris testatio oculorum fluxus est. Fluat iugulo toto qui toto amauit pectore. Nec respue adulti vota, aut pœnitentis Lazari & Magdalena, dicata tibi, sacrata tibi. Copiosior hic fluēt sanguis, quàm inter cunarū fascias, diuite q; magis vena saliet tibi fontes, locuplete magis fluxu prouent hæc tibi flumina, maria iam facta; quàm infantia torrentes, qui ferè plus lactei deuehunt quam

quàm
 men
 re hac
 has c
 gra

quàm purpurei rosis. Et purpura ta-
men tu delectaris Amor meus. Frue-
re hac Amor. Et concede vt inter
has cunarum & vberum hostias,
grandior tibi nominiq̃ue tuo ca-
dam hostia, & tei nūm
tua.

N° 6

Amo²

Handwritten notes on the book's spine:
Vbi scribitur
Amor
in i. r. m. x.